

Sygn. akt II K 343/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale kontrolera skarbowego Urzędu Skarbowego w G. – R. Z.

po rozpoznaniu w dniach 10.08.2017 r., 20.03.2018 r., 5.06.2018 r., 21.08.2018 r., 4.09.2018 r. sprawy karnej

M. B. s. J. i J., ur. (...) w L., pesel (...), zam. L. ul. (...), obecnie przebywającego w Zakładzie Karnym w C., karanego sądownie

oskarżonego o to, że:

działając w imieniu spółki – (...) - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., ul. (...) i będąc osobą odpowiedzialną za prowadzenie księgi – rejestru dla celów podatku od towarów i usług oraz za składanie deklaracji dla podatku od towarów i usług, wbrew przepisom art. 109 ust.3, art. 112 oraz art.5 ust.1 pkt 1, art.29 ust.1 i 2 pkt 1. art. 29 ust.1, art.86 ust. 1 i 2 pkt 1 i art. 99 ust. 12 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011 roku, Nr 177, poz. 1054 ze zm.), w okresie od 01.01.2013 roku do 31.12.2013 roku nie prowadził księgi - rejestru dla celów podatku od towarów i usług, a w tym samym czasie w okresie od 25.02.2013 roku do 25.01.2014 roku w złożonych deklaracjach VAT-7 za miesiące: od stycznia do grudnia 2013 roku podał nieprawdę co do wysokości podatku naliczonego oraz podatku należnego – podlegającego wpłacie na rachunek Urzędu Skarbowego w G. przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 620.614 zł, z tym ustaleniem, że do dnia wszczęcia dochodzenia wpłacono 0,00 zł.

tj. o czyn z art. 60 § 1 kks w zw. z art. 56 § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks

o r z e k ł:

1. Oskarżonego **M. B.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu akcie oskarżenia, to jest występku z art. 60 § 1 kks w zw. z art. 56 § 1 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na mocy art. 56§1 kks w zw. z art. 6§2 kks wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 343/17

UZASADNIENIE

Oskarżony M. B. był wielokrotnie karany Sądownie za przestępstwa p-ko mieniu

(dowód karta karna k- 116 - 117 akt).

Od maja 2015 r. oskarżony przebywa w Zakładzie Karnym – Areszcie Śledczym w S. (k- 130 akt), gdzie odbywa karę pozbawienia wolności .

Aktem założycielskim z 15 II 2011r. R. K. założył jednoosobową Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą (...), z siedzibą w G.. Kapitał zakładowy tej spółki wynosi 5000 zł i dzielił się na 10 udziałów , które objął R. K.. R. K. sprzedał te udziały oskarżonemu M. B. 19 IX 2011 r. za cenę 5000 zł.

Następnego dnia tj. 20. IX.2011 r. nadzwyczajne zgromadzenie wspólników – w osobie oskarżonego odwołało zarząd w osobie R. K. , po czym M. B. sam powołał się na stanowisko prezesa zarządu spółki. Zmieniona także siedzibę spółki z G. na G.. Następnego dnia oskarżony złożył oświadczenie , że spółka nie zatrudnia pracowników, a zatem nie jest płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne. Równocześnie 21. IX. 2011 r oskarżony zmienił umowę spółki i określił jako przedmiot swojej działalności między innymi usługi budowlane, transportowe, finansowe. Nie zmienił jednak wysokości kapitału zakładowego. Z dniem 22. IX.2011r. wypowiedziano spółce umowę najmu lokalu przy ul. (...) w G.. Oskarżony nadal jednak w deklaracjach do US w G. wskazywał ten adres jako siedzibę spółki .

Mimo prowadzonej działalności oskarżony nie prowadził księgi – rejestru dla celów podatku od towarów i usług. Składał natomiast w okresie od 25.VI.2013 do 25.I 2014 w US. W G. deklarację VAT -7.

W deklaracjach tych oskarżony deklarował nabycie towarów i usług oraz podatek naliczony. Zestawienie tych kwot przedstawiało się następująco:

<i>Deklaracja VAT -7 za miesiąc 2013</i>	<i>Nabycie towarów i usług pozostałych-wartość netto</i>	<i>Nabycie towarów i usług pozostałych – podatek naliczony</i>
<i>styczeń</i>	312.568,00	71.891,00
<i>luty</i>	286.670,00	65.934,00
<i>marzec</i>	335.129,00	77.080,00
<i>kwiecień</i>	225.690,00	51.909,00
<i>maj</i>	191.250,00	43.988,00
<i>czerwiec</i>	215.468,00	49.558,00
<i>lipiec</i>	213.890,00	49.195,00
<i>sierpień</i>	210.158,00	48.336,00
<i>wrzesień</i>	127.564,00	29.340,00
<i>październik</i>	196.358,00	45.162,00

listopad	195.468,00	44.958,00
grudzień	193.650,00	44.540,00

W dniu 3. XII. 2014r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w G. wystąpił do Sądu Rejonowego w Toruniu VII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego o ustanowienie kuratora dla spółki (...) z. o. o w celu reprezentowania jej w toku postępowania podatkowego i czynności egzekucyjnych.

Postanowieniem z dnia 16. II. 2015r. Sąd wyznaczył na kuratora adw. L. B.. Kontrola w US w G. wykazała uszczuplenie należności w wysokości 620.614 zł. Działania kuratora nie doprowadziły do ustalenia majątku spółki. Kurator natomiast ustanowił, że spółka nie prowadzi działalności i nie ma zarządu.

(dowód: akt założycielski spółki k- 145-153, lista wspólników k-154, oświadczenie oskarżonego k- 155, umowa nabycia udziałów k- 156-157, protokół zgromadzenia wspólników z 20. IX.2011r. k- 160-163, akt współzałożycielski spółki tekst jednolity k- 164-168, wzór podpisu oskarżonego k-169, oświadczenie w sprawie miejsca zamieszkania k- 170, decyzja z 7.07.2016r. Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. k- 2-7, sprawozdanie kuratora k-11-13, postanowienie Sądu k-105, deklaracje podatku VAT – 7 k- 65-86, opinie grafologiczne k-208-257, 301-313, zeznania biegłego S. S. k-290, zeznania J. D. k-323v)

Z uwagi na brak kontaktu z oskarżonym Urząd Skarbowy w G. zdecydował się na zastosowanie wobec oskarżonego trybu postępowania w stosunku do nieobecnych (postanowienie z 28. III. 2017r. k-123). Sąd o ustaleniu że skazany przebywa w ZK w C. otrzymał od oskarżonego pismo z którego wynika, że jest tam zatrudniony, nie chce być wzywany gdyż straci pracę. Oskarżony oświadczył też, że jest niewinny.

(dowód pismo k- 136).

Zdaniem Sądu deklaracjom oskarżonego, że jest niewinny i nie ma nic wspólnego, ze sprawą nie można dać wiary bowiem są nielogiczne i niespójne z zebranymi dowodami. Wbrew temu co twierdzi oskarżony z opinii biegłego wprost wynika, że oskarżony nabył udziały w spółce i stał się jej jedynym właścicielem i prezesem. Nie prowadził ewidentnie żadnej działalności gospodarczej i nie zatrudniał pracowników. Spółka nie miała też żadnej siedziby. Mimo tego oskarżony składał deklarację VAT-7 za okres I- XII . 2015r. Deklarował w nich, że spółka prowadzi działalność gospodarczą , com więcej nabywa towary i usługi od których naliczony został podatek. Oskarżony jako prezes spółki i zarazem jej jedyny pracownik nie posiadał i nie posiada faktur, rachunków, ksiąg podatkowych potwierdzających te transakcje. Oskarżony nie zawiesił działalności , nie zlikwidował jej co byłoby logiczne skoro jej nie prowadził. Innymi słowy w KRS, jak i w Urzędzie Skarbowym spółka funkcjonowała jako istniejąca osoba prawna, a przedkładanie deklaracji sugerowało, że prowadziła typową działalność gospodarczą co nie było prawdą. To, że biegły grafolog nie był w stanie zidentyfikować podpisów oskarżonego na opisanych w zarzucie deklaracjach nie zmienił tej oceny. Opinia biegłego jest jednym z wielu dowodów w sprawie. Fakt, że biegły nie dokonał ich identyfikacji wynika przede wszystkim z tego, że podpisy te nie nadają się do identyfikacji lub były wytworami graficznymi nie posiadającymi cech wspólnych nadających się do identyfikacji. Nie jednak z tego, że to oskarżony nie składał tych deklaracji. To oskarżony przecież był formalnie jedynym udziałowcem, właścicielem , pracownikiem i prezesem zarządu spółki . Tylko on mógł więc takie deklaracje złożyć nie narażając się na zarzut podszywania się pod inną osobę. Co więcej oskarżony skoro nie zlikwidował spółki, nie zgłosił jej upadłości to takie deklaracje miał obowiązek składać , przechowywać faktury, księgi rozrachunkowe potwierdzające te transakcje.

Wniosek ten wydaje się tym bardziej rozsądny, że oskarżony przebywał w tym czasie na wolności , nie był osadzony. O tym, że oskarżony jest osadzony też nie informował US w G., który wszczął procedurę wobec nieobecnych. Sąd dał wiarę zeznaniom biegłego oraz podzielił sprawę sporządzoną przez niego opinię albowiem została sporządzona w sposób rzetelny, bezstronny i przekonujący. Biegły w sposób profesjonalny ocenił zebrany materiał dowodowy i

wskazał dlaczego na jego podstawie nie może dokonać identyfikacji osoby która złożyła podpis pod pieczętą Prezesa Zarządu M. B.. Równocześnie biegły był pewny co do tego, że na liście współników i oświadczeniu (k-313) opinii znajdują się podpisy oskarżonego. Podobieństwo wykonanych na tych dokumentach podpisów, liter z materiałem wpływowym jest widoczne i wyraźne. Z uwagi na kształt liter, ich wielkość, kąt nachylenia kształt oraz ułożenie elementów łukowych. Sąd dał wiarę zeznaniom J. D. albowiem są obiektywne i szczerze a nadto znajdują swoje oparcie w przebiegu postępowania .

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości .

Przestępstwo z art. 56§1kks popełnia podatnik który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nim danych przez co naraża podatek na uszczuplenie podlega karze grzywny lub pozbawienia wolności.

Natomiast zgodnie z art. 60 § 1 kks kto wbrew obowiązkowi nie prowadzi ksiąg podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych. Oskarżony naruszył te przepisy bowiem działając w imieniu spółki – (...) - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., ul. (...) i będąc osobą odpowiedzialną za prowadzenie księgi – rejestru dla celów podatku od towarów i usług oraz za składanie deklaracji dla podatku od towarów i usług, wbrew przepisom art. 109 ust.3, art. 112 oraz art.5 ust.1 pkt 1, art.29 ust.1 i 2 pkt 1. art. 29 ust.1, art.86 ust. 1 i 2 pkt 1 i art. 99 ust. 12 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011 roku, Nr 177, poz. 1054 ze zm.), w okresie od 01.01.2013 roku do 31.12.2013 roku nie prowadził księgi - rejestru dla celów podatku od towarów i usług, a w tym samym czasie w okresie od 25.02.2013 roku do 25.01.2014 roku w złożonych deklaracjach VAT-7 za miesiące: od stycznia do grudnia 2013 roku podał nieprawdę co do wysokości podatku naliczonego oraz podatku należnego – podlegającego wpłacie na rachunek Urzędu Skarbowego w G. przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie w podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 620.614 zł. Do dnia wyroku nie uregulowano tej należności

Za to Sąd wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności . Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, która przekonuje Sąd, że jest on przestępcą zdemoralizowanym, o ukształtowanej drodze życiowej . Dotychczas orzekane kary w żaden sposób nie zmieniły stylu życia oskarżonego, który z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej jest gotowy popełniać nowe przestępstwa nacechowane determinacją i dużym nasileniem złej woli o czym świadczy niniejsza sprawa. Nabycie udziałów spółki, zmiana jej umowy, siedziby, sprostanie przez oskarżonego wymogom formalnym i świadczy o jego determinacji w przestępczym działaniu. Nie bez znaczenia jest też znaczna wysokość podatku narażonego na uszczuplenie. Sąd nie dopatrył się w działaniu oskarżonego okoliczności łagodzących.

O kosztach orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk.